

ע"פ 1604/13 - עסילה צור חיים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1604/13

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שחם

המעורער:
עשילה צור חיים

נ ג ד

המשיבת:
מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחזין בבאր שבע
מיום 15.1.2013 בת"פ 10-04-19492 שניתן על ידי
כבוד השופטת צ' צפת

תאריך הישיבה:
ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014)

בשם המערער:
עו"ד צפריר יגור; עו"ד עופר קופרמן

בשם המשיב:
עו"ד קרון רוט

פסק דין

השופט ס' ג'ובראן:

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחזין בבאר שבע (השופטת צ' צפת) בת"פ 10-04-19492. לפניו ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחזין בבאר שבע (השופטת צ' צפת) בת"פ 10-04-19492.

עמוד 1

מיום 15.1.2013, במסגרתו הושת על המערער עונש של ארבע שנות מאסר בפועל; 8 חודשים מאסר על תנאי; פסילת רישון נהיגה לתקופה של 5 שנים מיום שחררו מן המאסר; ופסילה על תנאי של 8 חודשים.

כתב האישום

2. המערער הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירה של סיכון חי אדם בנティיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שתי עבירות של ניסיון לחבל חמורה בכונה מהירה, לפי סעיפים 329(א)(1)-329(א)(2); קשירת קשר לביצוע עונן, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 9.4.2010 בסמוך לשעה 3:30 לפנות בוקר, נаг המערער ברכבו במהירות גבוהה ובנהיגה פראית בתחום העיר אשדוד. במהלך נסיעתו, החלף המערער על פני שני מחסומי משטרה ולא צית לסימוני השוטרים לו לעצור, תוך שהוא מאיץ את נסיעתו לכיוון ומנסה לפגוע בהם. המערער גם לא צית לשתי נידות משטרה אשר דלקו אחורי וסימנו לו לעצור. במהלך נסיעתו, עבר המערער שוב ושוב על חוקי תנועה ובכך סיכן את בטיחונם של עוברי אורח ונוהגים אחרים. עוד במהלך הנסיעה, התקשר המערער לנאים הננספים בתיק על מנת שיפריעו לשוטרים בכביש ויתאפשר לו להימלט. שני הנאים 2-3 נענו לבקשתו כשנאשם נוסף ישב במושב האחורי. כתוצאה מעשייהם, איבדו השוטרים את עקבותיו של המערער עד שהבחינו בו רצ' לטור המושב ותפסו את הטלפון הנייד שלו שנשפט ממנו במהלך בריחתו.

3.指出 בשלב זה כי הנאים הננספים הודיעו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון. שניים מהם הורשעו בקשרו קשור לביצוע עונן והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על אחד מהם נגזרו שישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל השני נגזר עונש של ארבעה חודשים מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה באותו זמן. נאשם נוסף הורשע בעבירה של סיוע לאחר מעשה בעבירות עונן וסיוע להפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזר עליו עונש של 350 שעות לתועלת הציבור.

גזר הדין בבית המשפט המחוזי

4. בהוראת בית המשפט המחוזי, נערך תסקיר שירות מבנן בעניינו של המערער. מן התסקיר עולה כי המערער הוא בן 21 נשי ואשתו בהירון. שירות המבחן התרשם כי המערער שיתף פעולה בקבוצה הטיפולית וכי הוא התחרט על מעשיו והביע רצון לניהל חיים נורמטיביים. צוין כי תהליך מעצרו וה坦אים המגבילים במהלך מושתו גורם מרתקע עבורו ומסמנים גבולות להתנהגותו. שירות המבחן המליץ להטיל על המערער עונש שירות בעבודות שירות, וזאת לנוכח גילו הצעיר, עברו הפלילי הלא מכבד (בעירה אחת של שימוש עצמי בסם), השינוי שחל בתפקידו והעובדת שהמאסר עלול להביא לרגרסיה משמעותית בתפקידו.

5. ביום 15.1.2013 נגזר דין של המערער. בית המשפט עמד על חומרת העבירות שהורשע בהן המערער ועל הצורך בהטלת עונש כבד ומרתקע, בין היתר כדי למגר את תופעת המרדפים. בית המשפט ציין כי מלבד החומרה שבסיכון החיים של הולכי רגל ושל נסעים בנティיב תנועה, קיימת חומרה יתרה בסיכון שוטרים המבצעים את מלאכתם. בית המשפטקבע כי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של המערער וכי היא מייחסת משקל רק לשיקול השיקום ולא לשיקולי הענישה האחרים. בית המשפט ציין כי במקרה הנוכחי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של המערער. יחד עם זאת, בית המשפט שקל לקולה את גילו הצעיר של

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

המערער; את העובדה שהוא ניהל אורה חיים נורמטיבי וזה מעידתו הראשונה; את שיתוף הפעולה שלו עם ההליך הטיפולי; את התגיות משפחתו לעזרתו; וכן את קיחת האחריות והבעת החרטה מצדו. לנוכח האמור, גזר בית המשפט המחווי על המערער את העונשים שפורטו בפסקה 1.

הערעור

6. בערעורי, מלן המערער על חומרת העונש שהוטל עליו ועל הפער בענישה ביןו לבין הנאים הנוספים בתיק. ביחס לחומרת העונש, טוען המערער כי לא ניתן משקל מספק לנסיבות חייו האישיות, ובכללן היותו בן 19 בעת ביצוע העבירה וכי עד לאותה עמידה ניהל חיים נורטטיביים והתגיים לצבאי כדי לתורם לחברה. עוד טוען הוא כי לא ניתן משקל לעובדה כי הוא הסגיר את עצמו למשטרה לאחר האירוע; לשיקול השיקום, בייחוד לנוכח גילו הצער; רצומו לנשלח חיים נורטטיביים; השתלבותו בטיפול קבוצתי ופרטני בפיקוח שירות המבחן; והשוני הניכר של חיל בתפקידו לאחר האירוע אשר לאחדות הענישה, טוען המערער כי קיים פער בלתי סביר בין העונש שהוטל עליו לבין העונשים שהוטלו על הנאים הנוספים בתיק. לשיטתו, פער זה מצדיק התערבות בית משפט זה והקלה עמו.

7. בדיון לפנינו מיום 1.7.2014, חזר בו המערער מטענת אחידות הענישה ומiquid את טענותיו בחומרת העונש. המערער הדגיש את נסיבותו האישיות ואת שיקולי השיקום בייחוד לנוכח השתיכותו לקבוצת גרים-צעירים.

תשובה המשיבה

8. באת כוח המשיבה בקשה לדחות את הערעור. נטען כי העונש שהוטל על המערער עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. הודגש כי מדובר במקרים שהם ברף הגבוה של העבירות בהן הורשע המערער. כן נטען כי בית המשפט המחווי אכן באופן ראי בין שיקולי הענישה השונים ונתן משקל מספק לנסיבותו האישיות של המערער ולגילו הצער.

تفسיר שירות מבחן

9. ביום 30.1.2014 וביום 1.7.2014 הוגש שניتفسירים שירות מבחן משלימים בענינו של המערער. מן התفسירים עולה כי בתחילת מסרו שלב המערער תעסוקתית במרפאת בית הסוהר ובהמשך שלב לימודי המדרשה. צוין כי הוא הסתגל למאמץ וכי הוא מביע רצון להשתלב בטיפול בתחום בעיותו כדי לשקם את חייו. עוד עולה מן התفسירים כי המערער שלב בקבוצת "פוגעים בתאונות דרכים" בהנחיית עובדת הסוציאלית של האגף בבית הסוהר וכי הקבוצה הסתיימה לאחרונה. עולה גם כי לעת עתה אין תכנון בדבר שיילובו של המערער בתוכנית טיפולית ארוכת טווח.

דין והכרעה

10. לאחר שיעינו בהודעת הערעור, בתفسירים שירות המבחן ובגמר דין של בית המשפט המחווי, ולאחר ששמענו את טענות הצדדים, הגיעו למסקנה שאין בידיינו לקבל את הערעור. דומה כי אין צורך להזכיר במילים על הסכנה הרבה

הgaloma לח"י אדם בתופעת המרדפים. המערער נפג בצורה פרטית תוך שהוא מסכן חי' נהגים אחרים, עובי אורח וח' שוטרים שביקשו למלא את תפקידם וכל זאת כדי להימלט מהדין. נסיבות ביצוע העבירות בכללותן הן חמורות והעונש שגזר בית המשפט המחויז הולם חומרה זו ואינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה. כך למשל בע"פ 5619/13 מסרואה נ' מדינת ישראל (18.5.2014), נערך מרדף משטרתי אחרי נאשם שנהייתו הפרועה סיכנה חי' אדם. הנאשם היה בן 25 והוגש בעניינו תסקיר חיובי אשר המליך על הימנענות מהטלת עונש מסר בעועל. יחד עם זאת, בית המשפט המחויז הטיל עליו ארבע שנות מאסר. ערעור מטעמו לבית המשפט העליון נדחה. בדומה, בע"פ 8410/09 אלשיך נ' מדינת ישראל (20.10.2010), נדחה ערעור על חומרת עונש של ארבע שנות מאסר בעועל. בע"פ 2410/14 מדינת ישראל נ' ابو אלקיעאן (11.11.2014), דובר על מרדף משטרתי תוך נהיגה שהיא כורך בה סיכון לח' אדם, במהלךו נפגע שוטר ברגלו. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של המשיב מ-24 חודשים מאסר לארבע שנות מאסר בעועל וזאת מבלי שמווצה הדין עמו. בית המשפט ציין כי "אנו מצפים כי רמת הענישה איתה אנו מכתיבים תIOSם בעועל על ידי ערכאות קמא". עיננו באסופה הפסיכיקה אשר הגיע לנו המערער, אך דומה כי לא ניתן להקשיש ממנה למקורה הנוכחי וזאת לנוכח היקף העבירות וחומרתן. רוב פסקי הדין שהגש המערער עוסקים בעבירות סיכון חי' אדם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר לעבירות אלו לא התווספו עבירות נוספות. במקרה הנוכחי לשתי עבירות אלה התווספו שתי עבירות של ניסיון לחבלה חמורה בכונה מחמירה, וזאת בשל כך שהמעערער הבחן בשוטרים שעמדו במחסומים, האיץ את מהירותו לכיוונם וניסה לפגוע בהם. בנוסף, נעצרה עבירה של קשרת קשור לביצוע עונן, בכך שהמעערער התקשר לחבריו וביקש מהם לבוא לעזרתו ולהפריע לשוטרים כדי שיימלט, וכך היה.

11. אשר לנسبתו האישיות של המערער, לא ניתן לומר כי השיקולים שהעלתה המערער, כפי שעולים גם מتفسיר שירות המבחן נעלמו מעיניו של בית המשפט המחויז, וניכר כי הוא נדרש להם בגזר דין (ראו: עמוד 5 לגזר הדין). גם לא מצאנו כי העובדה שהמעערער הסגיר עצמו לתחנת המשטרה לאחר האירוע מצדקה הקללה בעונשו, שכן מילא בסוף המרדף השוטרים תפסו את הטלפון הנייד שנש Matsut ממנו בעת מנוסתו. לנוכח האמור, לא מצאנו כי שגה בית המשפט בכך שלא קיבל את המלצה המבחן. לבסוף, נעיר כי לא נעלמו מעינינו שיטוף הפעולה של המערער עם גורמי הטיפול בשירות המבחן ובבית הסוהר וכן השינוי שחל בתפקידו ואנו מעודדים אותו להמשיך בדרך זו. הנחתנו כי יתכן וייתכן לכך ביטוי בעת שתבחן בקשרו לשחרור מוקדם ככל שתוגש, וזאת מבלי שהוא נוקטים עד מה לוגפה של בקשה זו.

12. סוף דבר, הערעור נדחה בזיה.

ניתן היום, ב' באב התשע"ד (29.7.2014).